

DEJA VU DÉMONOKKAL

*Nincs kedvem formához.
Nem csengek-bongok,
(Majd ha lezártam)
Csak szaggatok pár barázdát.
Ha már engem is szaggat
A csótányfogú kényszer,
Hadd szaggassak valamit.
Hadd legyen benne ismétlés,
Hisz déja vu-t mindenki érez,
Hisz déja vu-t mindenki érez,
Kit csótányfogú
Kényszer szaggat.
Szaggatni óhajt barázdákat.
Csengeni-bongani nem akar,
Formához sem érez kedvet.*

*Két álomban két démon kísért.
Körbevezetnek önmagamban,
Pedig nem volt hozzá kedvem.
Nem mintha kérdezték volna.
Semmit nem tanultak,
Hiába voltak emberek.
Vagy sosem voltak?
A démonok nem tudják, mi a déja vu.
A démonok nem tudják, mi a déja vu.
Hiába, vagy pedig sosem
Voltak emberek.
És tanulni sem tanultak.
Nem kérdezték, hogy van-e kedvem.
Önmagamba kalauzoltak
Két álomban mind a ketten.*

ÉRKEZIK

*Hallja a csendbe tépett szakadás,
Mert nem jön így
Más.
Hallom én is.
Hiába égetek és eszek,
S visszhangzik csámcsogásom,
Nem riasztja perzselt hulla,
Ő lesz a látomásom.
Lenni akar,
Vagy csak én akarom.
Szénnel táplált testem
Táplálékul neki adom.
Ő végez velem,
Vagy én vele,
Elmúlik
Egy éj gyermeke.*

